

LEO EN LENA

JIBBE WILLEMS

De Nieuwe Toneelbibliotheek, Tekst #232
© 2014, Jibbe Willems
Eerste druk 2014

ISBN 978-94-6076-232-?
NUR 307

Niets uit deze uitgave mag worden opgevoerd of
verveelvoudigd zonder schriftelijke toestemming
van de schrijver en De Nieuwe Toneelbibliotheek

No part of this book may be reproduced in any
way without written permission from the writer
and De Nieuwe Toneelbibliotheek

De Nieuwe Toneelbibliotheek bestaat uit
Margreet Huizing
Connie Nijman
Ditte Pelgrom

Typografie en basis lay-out
Connie Nijman
Printwerk
Hollandridderkerk, Ridderkerk

info@denieuwetoneelbibliotheek.nl
Postadres
De Nieuwe Toneelbibliotheek
Willem Beukelsstraat 42
1097 CT Amsterdam

Dit boekje is online te bestellen op:
www.denieuwetoneelbibliotheek.nl

LEO EN LENA

9+

EEN RADICALE BEWERKING VAN
GEORG BÜCHNERS *LEONCE EN LENA*

INCLUSIEF
De liefkozingen van Rosetta

DE NIEUWE
TONEELBIBLIOTHEEK

*To succeed in life, you need two things:
ignorance and confidence.*

Mark Twain

Personages

Leo
een prinsenkind zonder koninkrijk

Valerio
de vrijbouter die zijn goede vriend wordt

Peter
*zijn vader De Eerste Minister van Belangrijke
Zaken*

Rosetta
*afgewezen geliefde, vrije radicaal, romantische
ziel*

Lena
een prinsessenkind zonder koninkrijk

Valeria
haar voorzichtige vriendin

Petra
*haar moeder De Hoogste Baas van het Grootste
Bedrijf*

*Hier en Overal
Nu en Altijd*

DAG EEN

I.I

Leo zit op een rijk versierde, gouden toiletpot.

LEO *met zware stem, als van zijn vader*

Eén! Niet lammelalummelen. Iedere seconde is een goudklont en die moet je koesteren, koesteren!

Twée! Netjes rijtjes leren. Je talen en je tafels, fouten kosten altijd geld, reken daar maar opseklop!

Drie! Luister altijd naar je vader. Hij heeft je gemaakt en heeft de jaren al ervaren. Hij kan het weten, oortjes open!

Vier! Poets elke tand twee keer en klots je okseltjes met zeep. Van vieze luchtjes krijg je vieze zuchtjes! Bah!

Vijf! Ruim je rommel op achter je kont en voor je kont en naast je kont en onder je kont en tussen je kont en op je kont.

Zes! Ga op tijd naar bed en slaap elke nacht je slaap. Verspil je uren niet aan dromen, daar word je maar moe van!

Zeven! En droom zeker niet dag, nee, dagdroom niet. Van fantasietjes krijg je slappe knietjes en van verbeelding ga je scheel zien!

Acht! Wacht! Ik ben nog niet klaar!

Negen! Ga naar school en doe je huiswerk,

stamp die kennis in je kop. Domme jongens worden flop!
En tien! Tien! Wie niet weg is, is gezien!
Tien! Tien! De hoofdmoot van de hotemoot!
Vind een baan! Verdien salaris! Maak geen schuld in tijd of geld! Vermijd geweld!
En als je sterft zorg dan dat er niemand ook maar iets op je aan te merken heeft.
Dus mijn jongen, siddert en beeft!
Zolang ik je vader ben en jij onder mijn dak woont zijn mijn woorden jouw wetten,
luister jij naar mijn refrein.

*Leo laat een knetterende scheet.
Gaat verder in zijn eigen stem.*

En dat, papaatje lief, is mijn liedje. Zo denk ik over jouw wetten, bah. Jij bent mijn baas niet. Niemand. Nooit.
Ik val niet in de groef van alledag, ik doe de dansjes niet, liever dan verstikken in de dikke lagen stof die d'r liggen op m'n boeken van m'n saaie saaie school haal ik adem in de frisse lucht!
Ik wil leven, niet leren, ik wil niet zijn als iedereen, waarom zou ik?
Iedereen is toch al als iedereen, allemaal hetzelfde, allemaal zóóóó sáááááá!

Leo laat een knetterende scheet.

Wie zegt dat ik een luiwam ben?

Leo laat een knetterende scheet.

Een luiwam én een slampamp? Zo, dat is me wat. Ik ben niet lui, ik doe gewoon ándere dingen, dingen die ik belangrijk vind.

Want waarom is het kijken naar de zonsopkomst niet nét zo belangrijk als het maken van sommetjes? Waarom is mijmeren minder belangrijk dan rijtjes stampen? Waarom vinden volwassenen het meer waard om elke dag in de file te staan dan om aan bloemen te ruiken, of net zo lang cirkeltjes te draaien tot je duizelig wordt, of te kijken hoe lang je op één been kan staan zonder te vallen? Wie bepaalt er wat belang heeft?

Ik ben niet lui, ik heb gewoon geen tijd om braaf te leren, ik moet nog elfendertig dingen doen. De tijd tikt veels te snel om álles wat ik nog mee wil maken vol in te proppen.

Zo moet ik nog de sprietten tellen van het gras en ze allemaal eventjes betasten, ik moet de rupsen aanmoedigen om vlinder te worden, ik moet lenteliedjes zingen met de blinde vinken en ik moet proberen om mijn eigen elleboog te kussen, probeer maar eens, ze zeggen dat het niet kan, maar wie gelooft in fantasie kan álles!

>Dat is van je nooit niet lamleed en ook geen luiwam. Ik verveel me nooit! Ik kijk wel mooi uit! Want de verveling, joh, die is gevaarlijk, zorg maar dat die je nooit in zijn klauwen krijgt.

Als je je verveelt, ja, dan ga je woordjes leren, als je je verveelt, ja, dan ga je werken voor je geld, als je je verveelt, ja, dan ga je trouwen, kindjes krijgen, sparen voor later en rekeningen betalen en oud worden, oud, net zoals mijn vader, oud, en als je dan achterom kijkt, zo lang dat nog kan, met je stijve nek en je ouwe botten, dan zie je dat je je leven niks anders hebt gedaan dan je vervelen, op school, op je werk, thuis, zo vervelend!

En dan ga je dood.

En als er geen verschil is, als je leven nét zo saai was als de dood die je verlost, dan is er toch iets grondig mis!

Leo laat een knetterende scheet.

Jawel!

Valerio komt opgerend terwijl hij achterom kijkt, hij is duidelijk op de vlucht voor iets of iemand. Hij ziet Leo niet en botst tegen de rijkelijk versierde gouden toiletpot, struikelt, valt, springt op, kijkt om zich heen, kijkt Leo verbaasd aan.

VALERIO Riep iemand mij?

LEO Heet jij *doet een scheet na* ?

VALERIO Alleen op dinsdag.

LEO Het is vandaag *dag van de week* .

VALERIO In dat geval heet ik *doet een stuk pluimvee na, behalve als het dinsdag is, in dat geval doet hij een scheet na. Logisch.*

LEO Welkom *doet hetzelfde geluid na* Mijn

naam is *imiteert een bronstige zeeleeuw*

VALERIO Aangenaam. Klinkt een stuk beter dan Leo.

LEO Ja vind je niet? En *geluid* past ook véél beter bij jou dan Valerio.

VALERIO Ik dacht het. Goed. Sta op, en loop. Of ben je nog niet klaar?

LEO Ik ben nog niet begonnen. Waar je aan begint moet je nog afmaken ook. Veels te vermoeiend.

VALERIO Hoe lang zit je hier al?

LEO Wie zal het zeggen? Een kwartier? Een uur?

Misschien ben ik tussendoor in slaap gedommeld en zit ik hier inmiddels zeven weken.

VALERIO Zeven weken, dan ben je klaar.

LEO Denk je?

VALERIO Zo min mogelijk.

LEO Heel verstandig.

VALERIO Dus hijs je broek op en kom van de kakdoos.

Leo hijst zijn broek op en komt van de kakdoos.

VALERIO Maar daar ligt helemaal niks!

LEO Natuurlijk niet! Poepen vind ik strontvervelend.

VALERIO Zelf heb ik ook al weken niet gepoept,

maar ja, ik heb ook al weken niets gegeten.
LEO Ik heb een hekel aan diëten. Mensen die moeite doen om niet te eten. Wat is daar de lol nou van.
VALERIO Ik ben niet op dieet, ik heb simpelweg geen geld voor eten.
LEO Dan moet je een baan zoeken.
VALERIO Wat denk je wel niet!
LEO Ik wou je niet beledigen.
VALERIO Liever lijd ik honger dan dat ik ervoor moet werken, mijn vrijheid is mijn grootste goed. Een baan, vriend, is een gevangenis.
LEO Als een baan een gevangenis is, dan is werken een misdaad.
VALERIO Precies! En wie werkt is crimineel.
LEO Dan ben ik een heilige, ik heb me vast voorgenomen nooit te werken.
VALERIO En ik heb nooit een baan gehad, dus ik ben de goedheid zelve.
LEO Dat zou mijn vader moeten horen, die zegt altijd dat je iets moet worden. Alsof wat je bent nooit goed genoeg is.
VALERIO Ik zou best iets anders willen worden dan mezelf hoor.
LEO Ja?
VALERIO Vogel, bijvoorbeeld, van je tsjiep! Maar leren vliegen is weer zo ellendig. Je springt een tak af en je breekt je nek. Of een vis, blub!, en niks anders doen dan dobberen. Maar van dat onder water zitten raak je razendsnel al buiten adem. Nee, weet je wat het is; ik zou best iets willen zijn, maar iets worden vind ik niks.
LEO Dan word je niks.

VALERIO Er zijn maar weinig mensen die begrijpen dat dat nog best knap lastig is. Wie écht vrij is, heeft daar zijn handen vol aan. Ik zeg het je, het is een kunst, wie vrij wil zijn moet best veel doen, en meer nog moet hij laten. En nu hou ik op, ik heb al veel te veel woorden verspild.
LEO Het is al goed, haal maar even rustig adem.
VALERIO Dat lukt me denk ik niet, mijn eigen adem halen. Kan je niet wat brengen?
LEO Vriend, ik geef je mijn eigen adem, hier, ik blaas het in je mond.
VALERIO Mijn grote dank, al stink je danig uit je bokkebek.
LEO Ik poets mijn tanden ééns per week en altijd gisteren.
VALERIO Dank voor de adem, het is genoeg. Zeg vriend?
LEO Ja vriend?
VALERIO Heb je misschien iets te eten voor een vriend?
LEO Zeker vriend, volg mij. Maar niet te snel.
VALERIO Nee, laten wij ons langzaam haasten.
Leo en Valerio gaan af.

Lena kan niks vinden om aan te trekken, terwijl ze later op de dag een belangrijk afspraakje heeft. Ze ligt onder een berg kleren, helemaal bedekt.

LENA LIE-HIE-HIE-HIE-HIE-HIE-HIE-HIE-FDE!
 VALERIA Wat wat wat, wat is er? Waar ben je?
 LENA LIE-HIE-HIE-HIE-HIE-HIE-HIE-HIE-FDE!
 VALERIA Lena, heb je je pijn gedaan?
 LENA Ja-haa-haa-haa-haaaaaaa...
 VALERIA Waar dan? Bloed je? Moet ik iets spalken? Heb je iets gebroken?
 LENA Mijn hart! Mijn arme hart! Gebroken én in vuur en vlam.
 VALERIA Een bot kan je breken, Lena, een hart niet, dat is een spier. En als die in vuur en vlam staat wordt het een kooltje en dan as.
 LENA Wat ben jij romantisch zeg, Valeria, ik word er helemaal warm van van in mijn binneninste.
 VALERIA Ja, nou, ik zeg alleen maar hoe het zit hoor, daar hoeft je niet zo nurks om te doen. Wat ben je eigenlijk aan het doen, heb je de oorlog aan je kleren verklaard?
 LENA De kleren zijn aan het winnen!
 VALERIA Nurks én nukkig. Je bent echt een gezegend gonzend zonnetje hè.
 LENA Ik heb niks om aan te trekken!
 VALERIA Ik zie het.
 LENA Hoe kan ik zijn hart nou winnen zonder

de goede kleren!

VALERIA Wiens hart?
 LENA Ja dat weet ik toch nog niet, ik ontmoet hem straks pas voor het eerst.
 VALERIA Je hebt niks om aan te trekken om het hart te winnen van wie dat weet je nog niet?
 LENA Ja, nou, als je het zo zegt klinkt het allemaal nogal stom ja.
 VALERIA Hoe wil je dan dat ik het zeg?
 LENA Laat maar, je snapt het toch niet. Ik heb een date.
 VALERIA Oh vreselijk.
 LENA Vreselijk?
 VALERIA Ja, dat lijkt me een vreselijk zweterige bedoening.
 LENA Jij weet niks van romantiek.
 VALERIA Ik weet van tijdverspilling, is dat niet hetzelfde?
 LENA Ooohhhh... je houdt je adem in totdat je samen bent, je hart slaat in dezelfde klop en je kauwt het eten voor elkaar...
 VALERIA Hè bah.
 LENA Laat de wereld lekker draaien want wij staan samen stil, of we liggen op het gras en kijken naar de wolken, net zo lang tot we met bloemen zijn bedekt en de bijen boven onze hoofden liefdesliedjes zoemen.
 VALERIA En wie doet de afwas dan? Wie zet de vuilniszakken buiten? Die romantiek van jou lijkt me tamelijk onpraktisch.
 LENA En wat zoek jij dan in de liefde?
 VALERIA Ach schei toch uit.
 LENA Oh, ze wordt rood!

VALERIA Niet, je bent kleurenblind.

LENA Vertel het maar aan Lena, lieverd, wat is jouw ideale man.

VALERIA Zolang hij maar niet slaat, niet gokt, niet drinkt, niet lui is en niet te vals zingt, niet naar andere meisjes kijkt, niet zeurt en niet teveel verlangens heeft. En ook moet hij niet teveel willen zoenen. Dat is zo nat. Denk ik. En hij moet me ook niet teveel willen aanraken. Daar wordt ik zweterig van.

LENA Niet niet niet niet niet, jij wil iemand die vooral veel 'niet' is.

VALERIA Een meisje mag toch dromen, niet?

LENA Saaaaaaaiiiiiii!!!!

VALERIA Wat wil jij dan?

LENA Ik wil een jongen die in zijn ogen avontuur heeft staan. Die zich schor kan schreeuwen maar ook zacht kan fluisteren. Hij moet van honden houden, op paarden kunnen rijden en met katten kunnen praten. Hij moet een hamburger met slagroom lekker vinden, hij mag best doen alsof, en hij wil wedstrijdes met mij vechten die hij niet altijd wint – en dat hij dan tegen zijn verlies kan. En hij moet gedichten schrijven die niet rijmen.

VALERIA En uit welk sprookjesboek heb jij zo'n joch geplukt?

LENA Ach, Valeria, ik heb medelijden met je. Je durft niet eens te fantaseren. Jij blijft alleen totdat je oud en stoffig wordt en dan verkrui- mel je tot niets meer dan een hoopje vuil.

VALERIA Ik vind het allemaal best, als iemand het maar opruimt.

LENA Wil je me in ieder geval helpen kleren uit te zoeken?

VALERIA Voor als je afspraakje je dromenjongen blijkt te zijn, zeker.

LENA Zeker. Want alles kan voor wie in het onmogelijke durft geloven.

Rosetta, alleen, zingt haar rijmloze lied van de liefde.

ROSETTA Oei, het is een potje op het vuur, dat hart van mij. Het borrelt en het bruist en loopt over van het schuim voor mijn liefste allerliefste Leo'tje, schattepasteitje met suiker-crème. Zoveel flopsekooltjes liefde gloeien d'r in die borstkas van mij dat het bijna pijn doet. Met elk tsjeklop tsjeklop dat het hier in galop roffelt en rommelt doet het zo'n gek soort pijn die fijn is ook, een heimee naar zijn vastpak-armen, zijn ozewiezewoze-ogen, zijn lippen waarmee hij allemaal woorden zegt die ik niet snappet, zijn lippen die die veel beter kan gebruiken, veel bester ook, want hier ben ik, Rosetta, één groot kloppend hart met een klein meisje erom heen, kus mij, anders verander ik nog in een kikker! Ik loop gevaar, ik moet hem zoeken, hij moet van me houden anders word ik groen en kan ik niks anders dan kwaken...

LEO Och, die vrijheid is vermoeiend. Ik ben de hele dag mijn vader uit de weg gegaan. Ik heb me her verstopt en der verstopt en nu wil ik mijn ogen sluiten, want je kan je ook verstoppen door je ogen dicht te doen. Maar die zon, die doet te hard zijn best, mijn tere oogjes worden faliekant gepest door al die stralen!
Rosetta, tijdens de monoloog van Leo binnen geslopen, spreekt.

ROSETTA Wat práát je toch met van die woorden allemaal, heb je een woordenboek ingeslikt ofzo?

LEO Het is van verlangen, Rosetta.

ROSETTA Verlangen naar mij?

LEO Verlangen naar de absolute vrijheid.

ROSETTA En verlangen naar mij.

LEO Verlangen naar jou, Rosetta, zet me gevangen.

ROSETTA Nou ja zeg.

LEO Alleen al je naam, Rosetta, hoeveel lettergrepen zijn dat, veertien ofzo?

ROSETTA Veertien, nee toch, niet meer dan vijf, dacht ik...

LEO Ik raak al verstrikt in de eerste letter. Kijk maar: rrrrrr.

ROSETTA Ik kom je redden!

LEO Oh lieverd! Altijd bereid voor mij je leven op te offeren!

ROSETTA Mijn leven?

LEO Daarom hou ik nou van jou.

ROSETTA Dus je houdt van me!

LEO Ja. Het is verschrikkelijk.

ROSETTA Als dat verschrikkelijk is, dan is
verschrikkelijk toch niet verschrikkelijk?

LEO Nee, lief Rosetteketetteke van me, dat is
zeker wel verschrikkelijk verschrikkelijk. De
liefde is een dwangbuis en ik moet vrij zijn!

ROSETTA Weer allemaal van die woorden weer,
dat snap ik niet.

LEO En dat hoeft je niet te snappen, lief leegkop-
je. Slimheid verpest de schoonheid, je wordt er
grijs van en krijgt overal rimpels. En dan wil er
niemand met je trouwen.

ROSETTA Ik word treurig van je, je moet me
even vast pakken.

VALERIO Je moet leren loslaten Rosetta, anders
kom je nergens.

ROSETTA Waarom klinkt je stem zo anders?

LEO Ach Rosetta, jij bent het allerliefst als ik
mijn ogen dicht hou.

ROSETTA Dus ik ben je lief, je houdt van me?

LEO Ja. Met heel mijn hart. Maar je liefde slaat
me in de boeien, beter mis ik jou met heel
mijn hart in vrijheid.

VALERIO Hatsikidee!

ROSETTA Waarom klinkt je stem nu van de ene
en net van de andere kant?

LEO Omdat mijn stem zo vrij is als een
fladdervogeltje.

VALERIO Tsjilp tsjilp.

ROSETTA Het is hier ook veel te donker om te
snappen wat je zegt.

LEO Je moet niet alles willen snappen.

VALERIO Soms zijn mysteriën het mooist.

ROSETTA Waarom klink je nou weer stereo?

LEO Ik bekijk de dingen van twee kanten,
Rosetta. Want luister...

ROSETTA Ik wil niet meer luisteren, ik wil dat
er van me gehouden wordt!

LEO En dat wordt er, Rosetta, dat wordt er,
maar je moet begrijpen dat de enige perfecte
liefde de vrije liefde is – geef me vrijheid en ik
zal altijd van je houden.

ROSETTA Wat?

LEO Wat?

VALERIO Wat?

ROSETTA Wat echoot het hier?

LEO Mijn hart is zo groot als een echoput.

ROSETTA En nu wil ik dat niemand meer iets
zegt en dat alles goed is.

...

LEO Nu, Rosetta, ben je mooi en jong, en zijn je
jaren licht als kolibrieveertjes...

VALERIO ...maar straks, oh stel je voor, ben je
stokoud en wil er niemand meer met je
praten, als je dertig bent ofzo!

ROSETTA Maar dat duurt nog heel lang!

LEO Maar het is onvermijdelijk. Dus ik moet je
loslaten, zodat je een ander kan vinden.

VALERIO Die met je wil trouwen voordat je
dertig en lelijk wordt.

LEO Iemand die zijn vrijheid wel voor jou op wil
geven. En dat ben ik, mijn lieverd, niet. Ik heb
alleen het beste met jou voor.

ROSETTA ...

LEO Ja, huil maar, Rosetta, huil om onze liefde.

Huil omdat je oud zal worden.

ROSETTA Ik vind oud worden niet erg als het met jou is.

LEO Ik doe dit voor jou hoor. Je zou gelukkig moeten zijn.

ROSETTA Dan doet geluk wel heel veel pijn.

LEO Nou, daar heb ik helemaal geen zin.

ROSETTA Maar...

LEO Nee! Ga maar weg. Bah.

ROSETTA Maar...

LEO Gaat heen en huil, maar laat mij vrij!

Rosetta gaat hysterisch huilend af.

LEO Ach, arme ongelukkige, die nu verstoken van mijn liefde de dagen door moet komen! Och och och en ach en wee! Hoe wreed de dag van het gebroken hart, kijk nou, overal liggen scherven! Oh! Rosetta! Met je haren en je ogen en je mond enzo! Nooit zal ik meer je liefde kennen, wij kwijnen tot wij niets meer zijn dan stof! Valerio!

Valerio verschijnt van onder een tafel of achter een gordijn. Hij heeft een enorme schaal met kippenbouten in zijn armen en kluipt een eind weg.

VALERIO Wees blij. Liefde maakt de hordeloper tot een struikelaar, de parachutesprong tot een vrije val. Zonder haar heb je horizon.

LEO Ik weet het, maar ik had zo'n in in romantiek. Het is nu weer over hoor.

VALERIO Gelukkig maar. Want liefde maakt blind.

LEO En ik kan weer zien! Het is een wonder, halleluja!

VALERIO Halleluja! Hier, neem een kluiw.

Eerlijk gejat.

LEO Nee dank je.

VALERIO Geen vlerkje? Geen vleugel voor de vlegel? Ben je bang dat je nóg dikker wordt?

LEO Dik? Ik ben perfect!

VALERIO Perfect? Dan ben je toch nog stekeblind! Met je vettig buikje.

LEO Mijn vuisten zullen vettig zijn wanneer ik op je wangen sla.

VALERIO Maak je niet dik, dat ben je al...

LEO Ben je helemaal besodefluiterd!

VALERIO Oei, een driftbuitje, pas maar op je bloeddruk.

LEO Kom hier! Ik knijp je zo hard in je velletje dat je jankend naar je moeder kruipt.

VALERIO Ik heb anders geen moeder hoor.

LEO Oh sorry.

VALERIO Geeft niet.

LEO Wel. Dat is erg. Ik heb ook geen moeder.

VALERIO Oh sorry.

LEO Geeft niet.

VALERIO Nee. Heb je wel ooit een moeder gehad?

LEO Ieder mens heeft toch een moeder gehad?

VALERIO Misschien ben ik dan wel geen mens.

LEO Geen mens, wat ben je dan?

VALERIO Een monster! Een superheld!

LEO Op de aarde gezet om de wereld te redden!

VALERIO Ik word al moe als ik eraan denk.

LEO Dénk dan niet.

VALERIO Nee, inderdaad, ga wég, gedachten, uit mijn hoofd met jullie!

De stem van Peter, de vader van Leo, klinkt in de ruimte.

PETER Leo! Leo, waar ben je?

LEO Mijn vader!

VALERIO Die klinkt belangrijk!

LEO Kom, we verstoppen ons.

I.5

Peter, de vader van Leo, verschijnt op een scherm. Hij voert een beeldtelefoongesprek met Petra, de moeder van Lena. Die is op een ander scherm te zien.

PETER Zie je? Hij luistert niet. Als Eerste Minister van Belangrijke zaken heb ik natuurlijk wel iets belangrijkers te doen dan verstoppertje te spelen, maar respecteert hij dat? Nee.

PETRA Ze luisteren niet hè. Mijn dochter Lea ook niet. Naar niks niet!

PETER Het zal de leeftijd zijn. Of de opvoeding. De opvoeding! Ik heb kapitaal uitgegeven aan oppassen, au pairs, pedagogen en privé-leraren, maar ze falen allemaal! Waar kan je tegenwoordig nou goede opvoeding kopen...

PETRA Wat verwachten ze dan, dat je het allemaal zelf doet?

PETER Wie heeft dáár nou tijd voor?

PETRA Moet ik dan, als Hoogste Baas van het Grootste Bedrijf, mijn dochter zélf naar bed brengen? Weet je hoeveel tijd dat kost?

PETER Die kinderen denken dat álles om hún leventje draait. Alsof wij, de ouders, niets béters te doen hebben. Weet je wat die van mij nu ontdekt heeft?

PETRA Nee?

PETER Vrijheid!

PETRA Vrijheid! Nee! Dan kunnen ze beter aan de drugs gaan!

PETER Die wil niet luisteren, niet leren, niet werken.

PETRA Daar heeft de arbeidsmarkt dus niets aan.

PETER En ik doe zó mijn best.

PETRA Ik ook. Ik ook! Maar de mijne lijkt alleen nog maar te kunnen gillen. Ik versta d'r geen barst van, die hoge tonen, d'r komen honden op af en ze bezorgt me een gierende koppijn. Och och, die heeft d'r mond vol van de liefde, alsof dát het grote antwoord is, alsof ze al weet wat de vraag is!

PETER Liefde! Dat is net zo nutteloos als vrijheid! Hoe kunnen wij onze kinderen nou voorbereiden op het leven, als ze blind iedere afgrond inlopen die ze tegenkomen? Als ze die afgrond zelfs vrolijk helpen graven!

PETRA Discipline, Doorzettingsvermogen en een Doel. De drie D's, dáár kom je verder mee. Niet dat pierlewappen van de jeugd van tegenwoordig.

PETER Ik hou van mijn zoon, ofzo, natuurlijk.

PETRA Vanzelfsprekend, zoiets heb ik ook met mijn dochter.

PETER Maar het is wetenschappelijk aangetoond dat kinderen je leven moeilijker maken. Nou. Daar mag best iets tegenover staan.

PETRA Alsof het grátis is. Leven.

PETER Precies! Dus ik had zo gedacht: als we ze nou eens laten trouwen.

PETRA Trouwen? Is dat niet iets van vroeger?

PETER Het is inderdaad iets ouderwets, maar wettelijk gezien is er geen enkel probleem,

zelfs niet op hun leeftijd. Ik heb het uitgezocht en het kan gewoon.

PETRA En wat hebben wij daar aan?

PETER Nou, officieel zijn ze dan volwassen. Dat brengt allerlei voordelen met zich mee. Legaal gezien zijn we dan totaal onafhankelijk van ze...

PETRA Financieel zijn we dan niet meer verantwoordelijk dus ze kosten ons geen cent meer...

PETER En ze moeten dan wel op eigen benen leren staan, want wij zijn er niet meer om ze op te vangen.

PETRA Briljant. Je bent een briljante man. En nu meteen doorpakken en implementeren. Lena! Lenaaa!!!

PETER Spijkers met koppen. Hatsa, jazeker wel. Leo! Leo!!!

Peter en Petra schakelen uit. De schermen gaan op zwart. Leo en Valerio komen uit hun schuilplaats. Leo ziet lijkwit.

Valeria, al op de hoogte van het gearrangeerde huwelijk, wacht op Lena, die terugkomt van haar afspraakje.

- LENA Aaaaahhhh... Jongens! Nutteloze kwakkebollen! Kan een jongen dan nóóóit langer dan vijf minuten normaal doen!
- VALERIA Nou ja, dan was dit de juiste niet. Je ontmoet dat dromenjong nog wel, misschien zelfs sneller dan je denkt. Luister...
- LENA Nee. Ik geef het op. Ik trek mij terug uit het publieke leven. Ik ga wratten kweken op mijn kin en een nonnenklooster in!
- VALERIA Overdrijf je nu niet een héél klein beetje?
- LENA Ik overdrijf nóóóóóóóóóóóóóit.
- VALERIA Nou...
- LENA Nóóóóóóóóóóóóóóóóóit! Goed, misschien een beetje.
- VALERIA Lena, ik moet je wat vertellen.
- LENA Ik jou ook, Valeria. Het verhaal heet: De Vreselijkste Date Van Mijn Leven. Ben je mijn beste vriendin?
- VALERIA Ja natuurlijk.
- LENA Goed. Dan moet je me terzijde staan met een luisterend oor. En af en toe moet je instemmend knikken of afkeurend met je hoofd schudden, dat ligt aan de situatie. Kan je dat aan?
- VALERIA *zucht*

LENA Dus. We spreken af vóór La Canard, dat ontzettend dure restaurant, ja, en nu moet jij dus instemmend knikken en bijvoorbeeld fluiten, zo van 'zo zo'.

VALERIA Zozo. *ze fluit instemmend*

LENA Goed zo. Dus hij staat daar, net bloesje aan, hartjes in de gel, staat hem niet, maar hij heeft zijn best gedaan. Hij geeft me een nat handje en loopt dan La Canard voorbij, en gaat zó, zonder te wachten, de McDonalds binnen.

VALERIA Zozo. *ze fluit instemmend*

LENA Nee, nu moet je juist een afkeurend geluid maken.

VALERIA Maar ik hou van de McDonalds.

LENA Doe het nou maar gewoon.

VALERIA Tsss...

LENA Juist. Hij bestelt twee hamburgers en begint te eten. Dus ik kijk hem aan, zo van 'zo?' Zegt 'ie: 'Wil jij niks eten? Je kan het daar bestellen hoor.'

VALERIA Tssss!

LENA Ja! Moet ik mijn eigen eten halen! En hij smakt en hij knoeit ketchup op zijn bloes en hij laat een boer en dan begint 'ie te vertellen over wat hij van een meisje wil.

VALERIA Je laat een stilte vallen, ik weet niet wat ik nu moet doen.

LENA Je moet me nieuwsgierig en afwachtend aankijken.

VALERIA Zo?

LENA Meh. Zegt dat joch dat meisjes niks kunnen! Dat mijn enige recht het aanrecht is, dat ik nooit hoeft te werken zolang ik mooi

blijf en niet teveel praat. Dus ik zeg: Dat is geen liefde! Zegt 'ie, "de liefde, daar kan je nooit van op aan zegt mijn vader, en die is al vijf keer getrouwd dus die kan het weten."

VALERIA Het is wel waar, van de liefde kan je niet op aan.

LENA Ach wat weet jij.

VALERIA Lena, ik moet je wat vertellen...

LENA En als 'ie uitgegeten is zegt 'ie: "Het was gezellig maar je bent mijn type niet." Nee, dank je de dodo! Sukkel. Hij heeft me niet eens naar huis gebracht.

VALERIA Niet alle jongens zijn zo.

LENA Nee, nou, ik ga d'r niet meer naar op zoek.

VALERIA Misschien hoeft dat ook niet. Ik bedoel, wat nou als hij al gevonden is.

LENA Wie?

VALERIA Je dromenjongen.

LENA Wat is dit nou, begin jij opeens met romantiek?

VALERIA Lena, je hebt het zelf geprobeerd en dat is op niks uitgelopen.

LENA Pff, dat kan je wel zeggen ja.

VALERIA Misschien moet je het eens aan een ander overlaten.

LENA Wil jij me koppelen? Aan een houten plank zeker!

VALERIA Nee, ik niet, je moeder.

LENA Mijn moeder?

VALERIA Ja nou ja, die kent je toch het beste...

LENA Mijn moeder wil me koppelen.

VALERIA Ja, nou, zoiets... Het is meer... Kijk, je

moet het zo zien, je moeder heeft natuurlijk het beste met je voor en... nou ja ik hoorde haar zeggen dat... ze dacht dat het het best zou zijn als je, nou ja, hoe zeg je dat, ze vindt dat het tijd is dat je, dus eh, gaat, eh, nou...

LENA Wat heb je toch Valeria!

VALERIA Ze wil dat je gaat trouwen.

LENA *schrikt*

VALERIA Lena?

LENA Trouwen?

VALERIA Eh, ja.

LENA Ik?

VALERIA Eh, ja.

LENA Met wie?

VALERIA Ja, nou, hij heet dus Leo en hij schijnt echt heel knap te zijn en ook een heel lieve jongen en...

LENA Trouwen.

VALERIA Ja, je kent je moeder, als die eenmaal iets in haar hoofd heeft...

LENA Het is voorbij...

VALERIA Nou, eh, voorbij, jeetje, je gaat niet dood ofzo hoor.

LENA Jawel. Ik ga dood. Mijn lichaam staat nog overeind maar in mijn ogen is het leven uitgedoofd. Als een bos bloemen in een vaas, ze staan er stralend bij misschien, maar van binnen zijn ze dood. En zo snijdt ook mijn moeder mij bij de enkels af.

VALERIA Je ziet het wel wat zwart hè. Zo erg zal het toch niet zijn.

LENA Ik kan niet samen zijn met iemand zonder liefde, ik geef mijn hand alleen als ik

mijn hart verloren ben, aan degene die ik zélf verkies! Liever verlies ik het leven dan dat ik dát recht verlies. Valeria, ben jij een echte vriend?

VALERIA Natuurlijk.

LENA Volg mij dan in de dood. Kom, we houden tot we blauwen onze adems in. Dan toon je mij, oh lieve Valeria, echt een ware beste vriendin. Vaarwel wrede wereld!

VALERIA Nou zeg, eh, Lena, doe eens even normaal. We hoeven er echt niet meteen een eind aan te maken hoor.

LENA Wat stel je voor? Dat we mijn moeder van de trap af duwen? Of we roeren rattengif door haar perenbavarois!

VALERIA Zeg, hou eens op met al die woorden over dood en moord.

LENA Je hebt gelijk, veel te gevaarlijk, ik word al door haar bodyguards gefouilleerd voordat ik haar een knuffel kan geven. Mijn vader is niet van haar gescheiden, maar gevluht.

VALERIA Dan moeten we dat maar doen.

LENA Vluchten?

VALERIA Al moeten we naar het andere eind van de wereld.

LENA Ja, het andere eind van de wereld! Oh, Valeria, wat heerlijk romantisch...

I.7

LEO Trouwen...

VALERIO Ja, hahaha! Je staat er tot je oksels in!

LEO Mijn leven is voorbij...

VALERIO Wat zeur je toch, je hebt hier een warme koelkast, een vol bed, een zachte kachel, nee, wacht, eh...

LEO Ik ben veel te jong voor die gevangenis...

VALERIO Nou, ik zou het wel weten hoor, hapje, drankje, vrouwtje... Voor jou is het eeuwig zomer en je zit te zeuren om de winter.

LEO Was het maar winter.

VALERIO Dat bedoel ik.

LEO Was ik maar op een plek waar alles andersom was. Waar je kon liggen op de lucht om naar het gras te staren, waar nacht de dagen waren en alle dagen nacht, waar ik vrij kon zijn en niet hoefde te trouwen...

VALERIO Die plek bestaat hoor.

LEO Wat?

VALERIO Waar de dagen nachten zijn en de nachten dag. Dat is aan het andere eind van de wereld. Daar moeten we heen!

LEO Ga je met me mee?

VALERIO Natuurlijk! Hoe idioter het plan, hoe groter de vriendschap.

LEO Dan moet onze vriendschap wel reusachtig zijn!

VALERIO Voorwaarts mars, naar het einde van de wereld!

*Leo en Valerio gaan af. Rosetta, die zich
schuilgehouden had, komt tevoorschijn, ze kijkt
de twee jongens na.*

ROSETTA *zachtjes* Hé... Hé, en ik dan?

I.8

*Rosetta, alleen, zingt haar rijmloze lied van het
lijden.*

ROSETTA Hij heeft mij niet geslagen, zelfs
niet aangeraakt, en toch doet alles pijn! Alsof
mijn hart van glas is, alsof het alles wat er
was is en alles is gebroken, er zitten splinters
diep in mijn van binnenin en die prikken bij
elke adem die ik haal, die steken steeds als
ik mijn denken ook maar éven aan hem
denk. Hij heeft mij met geen vinger aange-
raakt en toch pijnt hij mij alsof ik bont en
blauw!

Of komt er au in al mijn lichaam juist
daarom? Omdat hij mij weigert vast te
pakken moet ik lijden? Omdat hij niet naar
mij kijkt, kwijn ik en pijn ik? Moet ik me
daarom voelen alsof er duizeldiep in mijn
borstkas een gaapgat is gehakt, terwijl hij
fliederdluitend uit mijn leven kuiert? Met
een glimgrijns om zijn bakkes en een huppel
in zijn stap?

Het is niet eerlijk!

Maar misschien besnapt hij niet dat zijn
geluk tot pulvergruisjes overblijft wanneer
hij mij begint te missen! Ik zal hem volgen
tot het eind der tijden en wanneer hij
wankelt vang ik hem in het gat dat in mijn
hart zit op. En dan zal hij zien dat zelfs
wanneer hij woestig uit mijn leven beende,

ik hem voor al het verlaten zelfs vergeef en
terug in mijn armen neem.
Hij hoeft alleen te zien dat ik hem nooit
alleen zal laten en dan zal onze liefde zoet als
gummibeertjes zijn.
Hou je vast, Leo, ik kom eraan!

DAG TWEE

2.1

Valerio en Leo door een stad, Valerio is aan het eten. Het wordt donker.

VALERIO Zó. Al een dag aan de wandelpas en
nóg niet bij de horizon. Wat is de wereld
groot, hè!

LEO En toch lijkt iedereen op elkaar en doet
iedereen hetzelfde.

VALERIO En nu de avond valt en we onder
duizend sterren lopen, voel ik me zo klein dat
ik mezelf verlies.

LEO Erg veel sterren zie ik niet, volgens mij zijn
dat lantaarns.

VALERIO We zijn op avontuur en jij loopt alleen
te piepen.

LEO Ik piep niet.

VALERIO Oh, piep piep, ik ben zo zielig, piep
piep, ik woon in een huis zo groot dat ik er in
verdwaal, piep piep, ik moet met een meisje
trouwen, piep piep, en lang en gelukkig leven,
piep piep. Ja, jouw leven is verschrikkelijk. Ik
snap niet dat je er niet allang een einde aan
hebt gemaakt. Verzuip je in de vissenkom,
werp je te pletter vanaf een legoblokje, stik
voor mijn part in de perenpudding maar piep
niet!

LEO Oh Valerio, ik ben van huis en haard

verdreven... Kijk om je heen, iedereen is arm en dik en stinkt een beetje. Ik hoor hier niet! Wat heb ik gedaan, waarom moet ik vluchten!

VALERIO We zijn niet op de vlucht! We zijn op avontuur!

LEO Wat is het verschil?

VALERIO Een vlucht is ergens vandaan, met je staart tussen je benen, een avontuur is ergens héén, met je staart fier kwispelend!

LEO Maar ik heb geen staart.

VALERIO Wel waar! De staart in je hoofd! Je denkbeeldige staart!

LEO Ah ja. Als je het zo zegt, ja, dan... Eh... Dan snap ik het nog niet helemaal.

VALERIO Zit er flops in je kop ofzo? Het gaat erom niet achterom te kijken. Je moet je een doel stellen. Neem mij, bijvoorbeeld, nog niet zo lang geleden was ik te gast in een kast van een huis waar de gebraden kippenkluiven zo in je mond vlogen.

LEO Dat was bij mij thuis hè.

VALERIO En daar konden we niet blijven. Dus. Nu kan ik blijven mijmeren over de kippen die ik had kunnen kluiven, of...

LEO Óf?

VALERIO Of ik stel mezelf een nieuw doel. Wat achter me ligt kan ik niet meer zien, mijn bestemming is vooruit.

LEO Bestemming vooruit!

VALERIO Dus. Jij bent niet op de vlucht.

LEO Nee.

VALERIO Jij bent op avontuur, onderweg naar iets nieuws.

LEO Ja.

VALERIO En dat is?

LEO Ik ben onderweg naar het ideale meisje.

VALERIO Oh nee...

LEO Jawel, Valerio! Idealen! Die zijn heel belangrijk in het leven! Ik ben vertrokken omdat de liefde zich niet wil laten dwingen, dus kan ik beter thuiskomen met het meisje dat ik wil.

VALERIO Je wilde toch vrij zijn? Meisjes zijn levende schaduwen, ze blokkeren voor altijd je zon.

LEO Dan moet het meisje zelf een zonnetje zijn. Maar ze moet niet al te slim zijn. Want slimme meisjes praten teveel. En ze moet niet al te sterk zijn, want dan heeft ze mijn hulp niet nodig. En ze moet niet al te grappig zijn, want dan gaat ze minder om mijn grappen lachen.

VALERIO Dus je zoekt een poppetje?

LEO Met diepe domme ogen, slappe armpjes en een prachtige huid zonder ook maar één enkel rimpeltje. En met die trouw ik.

VALERIO Trouwen? Waarvoor vlucht je dan! Is de gekte in je bol geslagen?

LEO Hahaha! Wat denk jij nou? Ik ben niet gek! Meisjes kunnen mij gestolen worden, ik heb de vriendschap en de horizon, wat wil ik nog meer?

Dan springt Rosetta tevoorschijn. Leo en Valerio schrikken.

ROSETTA Maar ik ben je poppetje! Je floppedoppeideintje! Je kleintje! Je kippetje! Je toktoktok!

Waarom vlucht je voor wat je zoekt!

LEO Rosetta, je jaagt mijn hart de stuipen op mijn lijf! Zie je het gat in mijn borstkas? Mijn hart is zó hard geschrokken dat het mijn lijf uit is gesprongen. Kan je dan nooit iets goed doen?

ROSETTA Ik heb ook een barst in mijn borst en dat is jouw schuld.

VALERIO Oh god begint ze weer.

ROSETTA En ik ben toch alles wat je zoekt? Ik ben niet slim, van de meeste dingen ken ik niks, ik heb geen sterkte in mijn armen, mijn spierballen zijn knikkerklein en grappig ben ik ook niet.

VALERIO Het is waar, kijk maar: Haar ogen staan onnozel als een koekoekskuiken, haar armen zijn zo slap als kipfiletjes en van haar grappen ga je huilen. Dit is je ideale meisje!

ROSETTA Zie je, stomme stommerd, zo zijn alle redens op om níet van me te houden! Dus maak het goed en hou van mij!

LEO Je hebt maar half gelijk, Valerio. , ja, ze is dom en slap en écht niet grappig... Maarr... ze is ook niet mooi. En dat is zeker een vereiste.

VALERIO Niet mooi? Ze is een meisje, dat vind ik altijd wat wanstaltig... Daarin zie ik geen verschil tussen dit of ander wicht.

LEO Kijk naar die ogen die uit haar kopje poppen, zo dof als eierdooiers! En haar tanden staan of schots of scheef, zo lelijk!

ROSETTA Allemaal die woorden weer! Hou eens op met dat geluiden maken en pak me vast.

Alles van problemen smelt in een omhelzing, dat is toch van de liefde?

Rosetta wil Leo vast pakken, hij weert haar af.

LEO En ik zoek een zachte mond, niet zo'n gillend meisjesgat dat elk moment begint te grienen, met een adem die een olifant naar lucht doet happen. Yèch!

ROSETTA Zo gemeen als dat jij bent!

VALERIO Ga nou maar weg, hij wil je niet.

ROSETTA Ik vloek op jou en ik verspuug je! Bah! Wat zijn jullie vals!

Ze gaat, luid wenend, af.

VALERIO Nou, je komt hier allerlei ongedierte tegen, niet?

LEO Volgens mij heeft ze mijn portemonnee gejat.

VALERIO Dan zijn we arm!

LEO Dan zijn we net als iedereen hier, we zullen ons in lompen hullen en onze vuisten ballen naar de rijken. Zeg, Valerio, dit bevalt me wel, deze vermomming als een armoedzaaier.

VALERIO Nou, mij bevalt het niets! Geen geld betekent ook geen eten, zie je dan niet hoe ik langzaam in elkaar klap?

LEO Je hebt net nog Luikse wafels op, met spek en stroop, dus zo'n vaart zal het wel niet lopen.

VALERIO Ik ben de hele dag aan de wandeling geweest! Al mijn calorieën zijn verbrand! Voel! Mijn huid hangt om mijn botten heen, de groeven graven in mijn voorhoofd, mijn wangen worden slappe hamsterzakken. Nog

even en ik ben niks dan een geraamte,
slachtoffer van een éénpersoons hongersnood.
LEO Ik zie het, vriend, je bent aan het sterven...
VALERIO Vaarwel wrede wereld!
LEO Vaarwel liefste vriend!
VALERIO Onthoud, Leo, dat vriendschap het
allerbelangrijkste is wat er ook maar op deze
hele aardklont bestaat. Niks is eeuwig, niks is
blijvend, alles verandert iedere dag dus zorg
dat je je omringt met mensen die je mag...
LEO Je gaat er spontaan van rijmen, van die
dood.
VALERIO Zwijg! Dit is de afscheidsspeech van
een stervende vriend, daar zit waarheid in.
Luister maar goed, misschien leer je nog wat
over het leven.
LEO Nog praatjes ook, met die laatste adem.
VALERIO Ik meen het, Leo. De wereld is een
grimmige plek. Je weet nooit wanneer je te
eten krijgt of een veilige plek vindt om te
slapen. Geen enkel ding is eeuwig, geen bed,
geen dak, geen kippetje. Niets dat je kan
aanraken is te vertrouwen. Dus zorg dat je
goede vrienden hebt, goede vrienden geven je
een bed, een dak, een kippetje. En liefde. Want
zonder vriendenliefde, Leo, ben je beter dood.
LEO Sterf niet.
VALERIO Wat zeg je?
LEO Sterf niet! Ga niet naar het licht!
VALERIO Ik versta je niet, ik zit in een tunnel!
LEO Niet naar het licht gaan!
VALERIO Te laat! Ik ben gestorven! En nu ik in
de hemel ben...

LEO De hemel, jij?
VALERIO Ja, ik ja, de hemel ja, bemoei je er niet
mee.
LEO Goed goed.
VALERIO En nu ik in de hemel ben en op de
aarde neerkijk, zal ik als beschermengel op de
schouder van mijn goede vriend gaan zitten en
hem beschermen tegen al het kwade.
LEO Dat is fideel van je, dat je daaraan denkt,
zelfs na je dood.
VALERIO Ja, zo ben ik nou eenmaal, vriend-
schap tot zelfs na het einde!
LEO Oh! Ik had alles willen doen om je te
redden!
VALERIO Alles?
LEO Alles!
VALERIO Als we nou je kleren verkopen, dan
hebben we vast genoeg geld voor een lekkere
maaltijd.
LEO Laten we die van jou verkopen.
VALERIO Mijn kleren? Die zijn niks waard.
Kijk, slijtplekken en vetvlekken. Maar die van
jou, gewassen en gestreken en allemaal
voorzien van een respectabel merkje. Van mijn
kleren kunnen we schillen eten, van de jouwe
een banket!
LEO Ja, daar zit wel wat in.
VALERIO Mooi zo! Óp naar de Herberg voor een
hapje en een snurkje, de nacht valt, Leo, we
kunnen beter binnen zijn voordat 'ie op ons
hoofd belandt!

Lena en Valeria lopen door de stad. Het is bijna donker. Lena is aan het genieten van de vrijheid, Valeria kijkt bedenkelijk.

LENA Oh wat is de wereld móóóí!

VALERIA Wij zien zeker niet dezelfde wereld.

LENA Jij moet gewoon ontspannen. Adem diep in! Laat je longen volstromen met de frisse lucht van vrijheid!

VALERIA Ik kijk wel uit, als je hier te diepe teugen neemt heb je zó een smoglong te pakken.

LENA Alles bloeit in vlindervleugelkleuren, bloemen spátten uit het gras van puur plezier en ruik eens hoe het ruikt!

VALERIA Ik ruik pauperzweet en vuilnisbelt. Heb ik niet opgelet en zijn we per ongeluk te ver naar het zuiden toe gelopen?

LENA De vogels fluiten hier geen liedjes, ze zingen hele composities!

VALERIA Ik hoor vreemde talen waarvan de woorden me als kogels klinken, ik hoor sirenes die verdrinken in geschreeuw, ik hoor...

LENA ...krekels die, nu de avond valt, voor ons hun slaaplied spelen.

VALERIA Krekels? Criminelen! Ik zie een overvaller achter elke schaduw. Het wordt donker, Lena, we moeten een veilige plek vinden, de nacht is niet goed voor twee vrouwen alleen.

LENA Oohhh... Sluimeren onder de sterren, de nacht als deken over je heen trekken, schapenwolkjes tellen tot je slaapt, het leven, Valeria, was nooit zo avontuurlijk.

VALERIA Ben jij helemaal van flops geplukt! Ik ga niet op de straatstenen liggen.

LENA Dan halen we ze weg, onder de straatstenen ligt het strand.

VALERIA Wat denk je dat ik ben? Een zwerver?

LENA Ja, en ik ook, vanaf vandaag zijn we zwervers.

VALERIA Ik heb nog iets teveel chachet om hier als een clochard mijn hoofd te ruste te leggen, dank je vriendelijk.

LENA We moeten wel, we hebben geen geld.

VALERIA Wat zeg je? Parallelepardon?

LENA We zijn nog armer dan de straat, in de haast thuis weg te komen ben ik vertrokken met niks anders dan de kleren die ik draag.

VALERIA O nee, we zijn verloren...

LENA Dat is mooi, we wilden toch ook kwijt?

VALERIA Het is gevaarlijk na zonsopgang, hier dwalen mannen rond die zich duisterheden in de kop halen als de nacht valt.

LENA Jij moet eens wat vertrouwen krijgen in het leven.

VALERIA Het leven? Jij verstoep je voor het leven door je ogen dicht te doen. Jij ziet een zoeklicht in een helikopter en doet of het de maan is, jij hoort televisies ruisen en bejubelt dan de zee, jij zou nog pootjebaden in het riool. Maar hier trek ik de grens. Ik bewandel de wereld als vriend aan je zij, maar als het

nacht wordt trekken we ons terug tussen vier muren en achter een deur die dubbel op slot kan.

LENA Goed, jij je zin, dan zoeken we een fijn hotel met stromend water en ontbijt.

VALERIA En hoe gaan we dat betalen dan?

LENA Dat is pas een probleem als we de rekening gaan vragen.

VALERIA Ik ben geen dief. We gaan terug. Er zit niks anders op.

LENA Terug?

VALERIA Naar huis.

LENA Geen sprake van.

VALERIA Je geeft me de keuze dief te zijn of slachtoffer, maar ik wil geen van tweeën zijn, ik ga naar huis en jij gaat mee.

LENA Nee!

Rosetta springt op van achter een schaduw.

ROSETTA Hee!

VALERIA Wat is dat in vredesnaam!

LENA Ik heb geen idee!

ROSETTA Au!

VALERIA Laat ons met rust!

ROSETTA Doe me geen pijn!

LENA Valeria, hou op.

VALERIA Snode plannen zeker!

ROSETTA Nee!

VALERIA Vieze delinquent.

ROSETTA Ik ben geen dat!

VALERIA En nog liegen ook!

ROSETTA Ik ben een meisje!

LENA Het is niet gevaarlijk.

VALERIA Dat zeggen ze allemaal!

LENA Het is een meisje.

VALERIA Een meisje? Een kakkerlak die uit een schaduw is gekropen!

LENA Ze doet niemand kwaad.

ROSETTA Ik doe niemand kwaad!

LENA Rustig maar, bij mij ben je veilig.

VALERIA In dit donker is niemand veilig.

ROSETTA Ik ben van het donker bang, mag ik bij jullie blijven?

VALERIA Geen sprake van!

LENA Ach, Valeria, kijk dan toch, ze heeft gehuild.

VALERIA Het ziet eruit alsof het door iemand is uitgespuugd, bah.

ROSETTA Waarom ben je zo gemeen?!

LENA Kom maar meisje, blijf maar bij ons, samen staan we sterk.

ROSETTA Dank je, jij bent wel aardig. Zij niet, de stinkerd.

VALERIA Denk maar niet dat we ook maar één cent voor je betalen.

LENA Die hebben we niet eens, we zijn zo platzak als een dubbeltje.

ROSETTA Ik heb geld, kijk, hier, een beurs vól geld, dus ik trakteer.

LENA Zie je wel, heb wat vertrouwen in het leven en met een beetje goede wil komen de dingen uit zichzelf wel goed.

Ze gaan, Valeria nog wat mopperend, af.

Petra en Peter verschijnen ieder op een eigen scherm.

PETRA Ik kan d'r nergens vinden. Dat kleine stuk ongehoorzaam kroost. Ik had haar aan de ketting moeten leggen! Nee, nee, dat meen ik niet, natuurlijk niet, oh god, als ze nou nooit meer thuis komt, dat kan toch niet?

PETER Is je dochter ervandoor?

PETRA Ja. En ik weet niet waar ze is...

PETER Leo ook. De uitvreter. Je geeft ze hun leven lang eten en als je één dingetje terug vraagt geven ze niet thuis. Nietsnutten zijn het, alle kinderen! Die van mij is er ook vandoor. Nietsnut!

PETRA Ik begin me zo langzamerhand wel een pietsebietsje zorgen te maken hoor. Begin jij je niet een pietsjebeetje zorgen te maken?

PETER Zorgen? Slecht voor zaken! Die twee komen vanavond nog terug. Als de honger ze niet naar huis jaagt, doet het donker dat wel.

PETRA Ik hoop het.

PETER Hoop heeft daar niks mee te maken. Kansberekening! Die hebben te weinig doorzettingsvermogen om door te zetten.

PETRA Geloof je dat echt?

PETER Het moet wel. Het moet. Die komen als de nacht valt thuis om het knorren in hun buik te stillen.

PETRA Want we hebben het beste met ze voor,

toch?

PETER Natuurlijk, Petra, maak je maar geen zorgen. Wij zijn heel goede ouders.

PETRA Ja. Wij zijn heel goede ouders.

PETER Het komt allemaal goed.

PETRA Het komt allemaal goed.

PETER Het komt allemaal helemaal goed.

PETRA Ja. Dat het goed komt. Allemaal.

Helemaal.

PETER Helemaal goed.

PETRA Allemaal goed.

PETER Goed.

De schermen gaan op zwart.

Leo en Valerio zitten buiten te eten. Leo in onderbroek.

VALERIO Ik zeg altijd maar zo, liever een hamburger dan een broekspijp! En frieten zijn veel lekkerder dan leren schoenen. Het is beter om iets binnenin dan om je heen te hebben!

LEO Jij hebt makkelijk praten, ik zit hier in de kou.

VALERIO Ach, zo koud is het niet, deze zwoelzachte nacht!

LEO Waarom ril ik dan? Ik vries nog dood.

VALERIO Er gaat hier helemaal niemand dood.

LEO Iedereen gaat dood, Valerio, zo is de natuur.

VALERIO Zeg, ik ben aan het eten.

LEO Alles wordt elke dag maar ouder en ouder.

VALERIO Ben jij altijd zo gezellig als het nacht wordt?

LEO Wij zijn zo jong, maar alles om ons heen is zo ontzettend oud! Die roestige auto staat daar al jaren! De dichtgetimmerde huizen waren voor onze geboorte nog bewoond. D'r staat een schimmelschuim op dit kolkende riool. Alles wordt oud en gaat dood, ook wij. Ik vind ons nu even heel zielig.

VALERIO Het deugt niet of er is iets mis. We hebben piepkuikens met stroop, reuzelpannenkoeken en zwijntjes aan het spit! Geniet een beetje, jeetje, zelfs in de zon denk jij alleen

aan schaduw.

LEO Maar de zon schijnt niet! Het is zo donker dat we net zo goed blind konden zijn. Wat is vrijheid in het donker? Wat is vrijheid als je dood gaat? Aan de dood ontsnapt er niemand!

VALERIO Weet je wie er niet ontsnapt? Dit frietje aan mijn mond! Want als je niet eet ga je zeker dood.

Leo dwaalt af en raakt van Valerio verwijderd.

LEO Het is donker en de maan heeft zich verstopt. Alles is schim en schaduw. En kijk daar, in de vage verte, zijn het geesten? Drie geesten? Warrelend dwarelend over de aarde?

VALERIO Ik vind het anders lekker knus zo in het donker, met boven ons de fonkelende sterren. Romantisch hoor. En de schaduwen, die houden ons gezelschap. Zie die schim daar, dat lijkt wel een vrouw! Met een slurf in plaats van een neus! En dat is geen kapsel op d'r kop, maar een stronk broccoli!

Valeria komt tevoorschijn uit het donker.

VALERIA Ach kijk, een pratende pudding. Het verbaast me dat het weet wat broccoli is, zo'n vetlel.

VALERIO In plaats van een mond heeft ze een zure streep en het zal me niets verbazen als ze baby'tjes eet.

VALERIA Dat is geen kapsel, dat is een auto-ongeluk.

VALERIO Sorry, ik hoor je niet zo goed zo diep daarbeneden. Ben je je paddenstoel kwijt, kabouter?

VALERIA Praatjes als een windvaan maar het

speelt niks klaar. Ik ken dat soort types. Meer gaten dan schoen, meer vlekken dan broek, d'r bestaan zwerfers die nog schoner zijn.

VALERIO Volgens mij vind ze me leuk!

VALERIA Leuk! Je klinkt als een stervende bultrug en je walmt van een stank waar je tegenaan kan staan.

VALERIO Kom maar lekker tegen me aan staan dan.

VALERIA Ik drink nog liever uit een mannenwc.

VALERIO Ik trek tenminste geen straatkatten aan. Waar heb je dit loeder nou weer vandaan getrokken?

ROSETTA Hou toch je gemeenmond rotzak.

VALERIA Dat kleeft al de hele dag wat met ons mee. Het houdt niet op met dat gekwebbelblab van d'r.

VALERIO Vreselijk.

VALERIA Ja, vreselijk.

ROSETTA Ja, maar ik heb geld, dus mag ik blijven.

VALERIO Ik heb zo'n pimpelpaars vermoeden hoe jij daar aan komt.

ROSETTA Eerlijk gestolen dus daar heb je niks over te belatafelen, puh.

VALERIO Daar zijn nogal wat spelden tussen te krijgen, krengetje.

VALERIA Pas d'r op! Het is dan misschien een krengetje, maar het is wel ons krengetje. Daar blijf jij met je vadsvingertjes van af.

Rosetta steekt haar tong uit, volgt Valeria naar binnen.

VALERIO Ach, maakt het uit, dat geld was toch al niet van mij.

Verderop staan Leo en Lena te mijmeren, ze zien elkaar in de niet.

LENA Hoe diep kan het donker zijn...

LEO Niet dieper dan de holte in mijn borstkas.

LENA Een holte?

LEO Een inktzwarte leegte waarin geen hartenklop klinkt, maar de echo van mijn zuchten en het druppelen van tranen, die de diepte verder slijten tot ik zelf niks meer dan gapend gat ben.

LENA Ik heb in mijn borstkas juist een dubbel hart, zo raast het in mijn binnenste. Een hart dat zo heftig klopt dat ik ervan beef! In mij zit liefde die teveel is voor één mens, mijn dubbelhart zoekt een borstkas om te delen.

LEO En mijn borstkas snakt naar een ander hart!

VALERIA Lena! Kom je nou, ik moet ook altijd op je wachten.

LENA Ik kom!

Leo en Lena zien elkaar. Liefde bij donderslag.

Lena gaat naar binnen. Het begint te druppelen.

LEO O, Valerio!

VALERIO Wat sta jij nou te zwijmen?

LEO De wereld is vol stemmen, nors en nurks en vol van jammer en van klacht. Maar zij sprak met vlinderstem uit honingmond! En toen ik haar zag, even maar, in glinsterschicht, voelde ik mij opeens zo vreemd, Valerio. Dat hart van mij zwol op en het leek of ik op puddingvoeten stond.

VALERIO De wangen vol van blos en het
voorhoofd gloeit op. Ik hoop dat je griep hebt,
anders is de diagnose dodelijk: verliefd.

LEO De lucht vult zich met licht en vreugde-
kreten!

VALERIO Bliksem, Leo, dat is donder en
bliksem.

LEO En het geluk stort uit de hemel!

VALERIO Nee, Leo, dat is de regen.

LEO Ik ben verliefd!

VALERIO Ja, dat is duidelijk. De besmetting is
totaal en onherroepelijk.

LEO VERLIEEEEEEEFFFD!!!

*Een bliksem, een donderslag. Valerio vlucht
naar binnen.*

LENA VERLIEEEEEEEFFFD!!!

VALERIA Wat? Op die verlopen gnorkel in zijn
onderbroek?

LENA Hij praatte in gedichten die niet rijmden.
Hij klonk zó vreselijk ongelukkig terwijl hij
daar nog veel te jong voor is.

ROSETTA Kijk maar uit, verliefdheid, daar kan
je je lelijk aan bezuren.

LENA Zulke oude ogen onder een rimpelloos
voorhoofd. Hij heeft de lente in zijn lach, maar
de winter in zijn hart.

ROSETTA Ook weer van die woorden weer, wat
heeft toch iedereen?

LENA Met heel zijn lijf op avontuur terwijl hij
in gedachten enkel thuis wil komen.

VALERIA Thuis? Die zwerver woont vast in een
kartonnen doos.

LENA Volgens mij is thuis voor hem een
omhelzing.

VALERIA Jouw omhelzing?

LENA Wat is daar nou zo vreemd aan?

VALERIA Je bent één dag weg van huis, komt in
het donker een onbekende tegen, in zijn
ónderbroek, en je roept jezelf verliefd. Dat is
geen liefde, dat is ziekte.

ROSETTA Ben je ziek?

LENA Ik ben niet ziek.

ROSETTA Je ziet er koortsig uit.

LENA Ik ben niet ziek!

VALERIA In je hoofd, Lena. Tussen je oren.

LENA Jij weet niks van romantiek.

VALERIA Koekoek in de kop. We hadden nooit weg moeten gaan.

LENA Liever ziek in de kop dan ongelukkig moeten trouwen.

ROSETTA Oh, trouwen, dat lijkt me nu zo heerlijk.

VALERIA Waar ga je heen?

LENA Naar buiten.

VALERIA Het régent!

LENA Ik ben een bloem, zonder regen ga ik dood. Dan verpieteren mijn wortels en worden al mijn blaadjes slap.

VALERIA Goed, Lena, prima, je doet maar, maar als je morgen ziek bent moet je mij niet aankijken.

LENA Ik dacht dat ik al ziek was.

VALERIA Prima, goed, ga maar lekker naar buiten. Mijn toestemming heb je niet nodig.

LENA Maar wel je zegen, je steun, je medeleven! Ik moet weten dat je altijd achter me staat, wat ze zijn toch vrienden!

VALERIA Ik sta achter je, Lena. De ene keer sta ik minder dan een millimeter achter je, de andere keer misschien een kilometer of wat, maar ik sta achter je, ik sta altijd achter je.

LENA Ja?

VALERIA Kijk waar we zijn. Je kan geen stap zetten zonder met je voeten in de hondensoep te staan, ik krijg koppijn van de uitlaatgassen en d'r kolkt hier buiten een open riool dat zo vreselijk stinkt dat je waarschijnlijk al flauw

bent gevallen nog voor je door het schuim bent opgevreten. Ik ben hier niet voor mezelf, Lena, ik ben hier voor jou. Twijfel niet aan mij.

LENA Ik twijfel nooit aan jou, lieve Valeria.

Lena geeft Valeria een kus en gaat af.

ROSETTA Mag ik mee?

VALERIA Ze wil even alleen zijn.

ROSETTA Dat kan toch ook wel samen?

VALERIA Jij hoort ook alleen maar wat je zelf wil hè?

ROSETTA Goed, eventjes dan, ik zal op afstand blijven.

Rosetta af, volgt Lena.

VALERIA Nu ben ik toch ook een vrouw, maar ik weet mezelf in ieder geval binnen de lijntjes gekleurd te houden. Of is dat raar, is mijn bescheidenheid dan buitenissig? Is het raar, dat ik liever spic en span ben, onafhankelijk ben en zelfstandig. Een moderne vrouw in een moderne tijd. Ik ben toch niet raar dat ik mijn hart niet op stel en sprong in de schoot van een of andere lanterfanter gooi? Of moet ik dat wel doen? Moet ik naar die vetlel huppelhollen en m'n armen om die pudding werpen? Moet ik hem in zijn zwerversnekje kussen en me helemaal op laten nemen door zijn omhelzing? Dat ik helemaal in hem kruip, dat ik me door hem op laat vreten. Want ik heb ook verlangens hoor, wat denk je, dat ik van kreupelhout ben? Ik zou het ook wel eens uit willen schreeuwen, aaaaah! Ieieieieh! Liehiehiehiehiefde! Pak me vast en kus me daahaahhaaan!

Maar dat doe ik niet hoor, nee, dat doe ik natuurlijk niet. Ik kijk wel uit. Wat denk je dan? Als ik los laat, dan vallen we allemaal. Ik heb verantwoordelijkheden. Iemand moet toch de kurk zijn, anders drijven we allemaal weg. Jaja. Neenee. Ik blijf bescheiden en beschaafd zoals het mij, een net meisje, betaamd. En jij, schaduwkje van me, zegt hierover niks, tegen niemand niet, niks niet.

2.6

Buiten, Leo staat in het steegje achter 'de Herberg' tussen de vuilvaten. In de regen. Lena komt in de buurt staan. Ze zien elkaar nog niet.

LEO Oh heerlijke nacht, bedek de dag met je donkere deken.

LENA En laat ons in het duister leven.

LEO Die stem...

Ze zien elkaar.

LENA Verstop ons, zodat wij ons niet zelf hoeven te verstoppen.

LEO En als het donker niet genoeg is, verstop ons in de slaap.

LENA Wie ben jij?

LEO Een droom.

LENA Ik hou van dromen.

LEO Verstop je dan in mij en laat mij jouw droom zijn.

LENA Als ik uit jou niet wakker hoeft te worden...

LEO Ik wou dat het kon. Voor eeuwig bij jou blijven in plaats van te vluchten. Ik kan nooit meer naar huis.

LENA Ik ook niet. Mijn moeder dwingt me om te trouwen met een kerel die ik niet eens wil leren kennen.

LEO En van mijn vader moet ik in het huwelijk treden met een wicht waarvoor ik niet zelf gekozen heb.

LENA Het leven is niks dan een weg naar beneden.

LEO Een glijbaan naar het graf.
LENA Zo gaat de lol er snel van af.
LEO Wat moeten we doen?
LENA Verstop je maar in mij en laat mij jouw droom zijn.
LEO Als ik uit jou niet wakker hoef te worden...
LENA Ja, dat doen we. Eeuwig dromen, nooit meer wakker worden.
LEO Nooit meer wakker is de dood.
LENA De langste droom. Nooit meer hoeven vluchten.
LEO Nu te sterven, op het hoogtepunt, wij blijven eeuwig jong en vrij.
LENA En onze liefde is voor altijd liefde op het eerste gezicht, nieuw en sterk en het wordt nooit verpest of verpieterd.
LEO Hou mijn hand vast, we springen samen in het schuimende riool, ik geef jou mijn leven en jij geeft dat van jou aan mij.
LENA En tot het einde van de sprong blijven wij ons leven bij elkaar.
LEO Totdat de dood ons scheidt.
Ze kussen elkaar.
VALERIO Zeg, kijk eens uit!
VALERIA Zijn jullie helemaal van de sprot geflupt!
VALERIO Weet je wel hoe diep dat is!?
VALERIA Weet je wel hoe goor dat is!
LENA Laat ons!
VALERIA Ja me hoela dat ik jullie laat.
VALERIO Je verdwijnt zó wég in dat riool!
LEO Misschien is dat wel de bedoeling.

VALERIO Guttegut, is het nou nog niet gedaan met die rare romantiek?
LENA Het leven laat ons geen keus, deze sprong is onze laatste kans ons lot zelf te bepalen.
VALERIA Ja en nu is het genoeg.
LENA Genoeg?
VALERIA Ja. Het is tijd dat je zelf bepaalt hoe je je leven in wil richten. Laat je lijfje toch niet hangen naar wat een ander van je verwacht! Je moet voor jezelf opkomen en ophouden je te verstoppen door je ogen dicht te doen.
VALERIO Zo, ze heeft wel pit. Voor een stronk broccoli.
VALERIA Stinksok.
VALERIO Wil je ruiken?
VALERIA Voor nog geen miljoen.
VALERIO Jij mag gratis hoor.
LEO Moet dit nu?
VALERIO Waar waren we mee bezig dan?
VALERIA Vind je deze knurft in zijn witte onderbroek zo leuk?
LENA Eindeloos.
VALERIA En vind jij dit oneindig romantiekje lief?
LEO Ja.
VALERIA Nou, neem het heft in eigen hand. Sta op tegen je ouders, ga terug naar huis en laat zien dat jullie je leven zelf bepalen.
LENA In opstand komen...
LEO Dat is ook een plan...
VALERIO Dus we gaan terug? Naar goed gevulde koelkast en banket?
VALERIA Dus we gaan terug, zodra de ochtend

openbarst. Slaap nou eerst nog maar een nacht, je bent maar beter wakker straks.

Ze gaan af. Rosetta komt tevoorschijn.

ROSETTA Oh! Dit is niks niet eerlijk, oh!

Waarom krijgt hij van al geluk en is er niks niet nog geen kruimeltje voor mij? Dat is gevaarlijk voor een meisje, er zit te veel liefde in mijn mij, mijn hart zal overstromen en ik zal erin verdrinken! En ook zij, die zich mijn vriendin noemt, duwt mij naar dieper ongeluk. Gemeen! Gemeen! Het leven is voor Rosetta-tje nou nooit eens eerlijk! Ik krijg nooit wat ik verdien! Ik ben toch ook lief! Ik ga naar huis!

Huilend af

DAG DRIE

3.1

Peter verschijnt. Petra ook. Wallen onder de ogen. Afgetobd.

PETER Ik heb geen oog dichtgedaan. Geen enkel oog.

PETRA We zijn te trots geweest, Peter, te koppig. We hadden onze kinderen nooit moeten dwingen om te trouwen.

PETER Daar kom je nu mee? Dat is te laat, Petra, dat zeg je te laat!

PETRA Laten we geen ruzie gaan maken, daar lossen we niks mee op.

PETER Maar het lucht wel op! Sorry... Ik... ik heb niet zoveel emoties. Het komt er allemaal boos uit. Ik ben niet boos. Sorry. Ik ben gewoon bezorgd. Ik ben gewoon heel erg bezorgd.

PETRA Je denkt toch niet dat er iets ergs is gebeurd?

PETER Ik weet het niet. Ik weet even helemaal niets. Oh was ik maar wat liever geweest voor m'n jongen. Had ik hem maar beter proberen te begrijpen...

PETRA Ja, Peter, met had-ik-maar en was-ik-maar komen we ook geen nanometer verder hè. We moeten actie ondernemen. Iets doen!

PETER Ja. Ja. Iets doen. Maar wat... wat dan?

PETRA We gaan ze zoeken. We moeten de deur uit. We moeten laten zien dat we ons best kunnen doen. Voor hun. Niet voor onszelf, maar voor hun.

PETER Ja. Zoeken. Maar waar? Waar kunnen we beginnen.

PETRA We beginnen bij het begin. Blijf waar je bent, ik kom je ophalen.

PETER Ja.

PETRA Ik kom je ophalen en dan gaan we ze vinden. Het komt allemaal goed. Het komt allemaal helemaal goed.

PETER Ja...

Ze vertrekken. Op de schermen zijn alleen nog lege kantoren te zien.

3.2

Leo (nog in onderbroek), Lena, Valerio en Valeria komen aan bij het huis van Leo's vader. Er is niemand.

LEO Pappa! Ik moet met je praten! Van man tot man!

VALERIA Er is hier niemand.

LEO Vreemd.

VALERIO Misschien is hij druk bezig om je trouwerij te regelen.

LENA Je gaat trouwen, natuurlijk...

LEO Nou nee, niet dus.

LENA Maar dat is het.

LEO Wat?

LENA We hebben geen tijd te verliezen.

LEO Geen tijd, waarvoor?

LENA We hebben alleen twee ringen nodig.

LEO Ringen? Om wat? Om te...

VALERIO Trouwen? Zijn jullie helemaal wiplala geworden?

LENA Als wij kiezen voor elkaar, kan niemand ons meer dwingen met een ander door te gaan.

VALERIA Oh god, logica, levensgevaarlijk...

VALERIO Jullie kennen elkaar één dag!

LEO Een dag is genoeg voor een leven.

VALERIA Heb je hier wel goed over nagedacht lieverd?

LENA Ik wist het op het moment dat ik hem zag.

VALERIA Goed, goed, ik zal blij voor je zijn.

Zolang je maar op huwelijkse voorwaarden trouwt.

VALERIO All right all right! Een trouwfeestje, yeah!

VALERIA Alles goed en wel, maar er wordt hier niet in onderbroek getrouwd.

LEO Ik pak wel een pak van mijn pa. *af*

VALERIA En jij verdient een trouwjurk, geen kleren die vol reizen zitten.

VALERIO Hier: kanten gordijnen en een tafelkleed!

VALERIA En ga je maar eens goed wassen, stinkdier.

Lena gaat zich wassen. Valerio en Valeria improviseren een trouwjurk uit gordijn en tafelkleed.

VALERIA Dat doe je nog best aardig voor een vetklep.

VALERIO Dank je. Jij mag er ook wel zijn. Voor een kabouter.

VALERIA Maar kom maar niet te dichtbij. Straks ga ik nog naar je ruiken.

VALERIO Oh ja? En hoe ruik ik dan?

VALERIA Naar zweet. Naar mannezweet.

VALERIO Oh ja. Verschrikkelijk. Smerig hè?

VALERIA Ontzettend smerig. Dat was je d'r met geen duizend stukken zeep uit.

VALERIO Dan vrees ik dat ik de rest van mijn leven een stinkerd ben.

VALERIA Dat vrees ik ook, vetklep...

Ze komen dicht bij elkaar en beginnen bijna te zoenen... Dan komt Leo op. In een veel te groot pak. Ze doen ze of er niks is gebeurd.

Lena ook op.

LEO Kijk, past precies! Staat me goed hè?

LENA Staat je prachtig. En de jurk?

VALERIA Als we het mode noemen komen we overal mee weg.

LEO Ik vind hem prachtig.

VALERIO Ringen?

VALERIA Hier liggen servetringen.

VALERIO Perfect. Laat de plechtigheden beginnen!

Leo en Lena staan naast elkaar. Leo in het veel te grote pak, Lena in een parodie op een trouwjurk. Valerio slaat een tafellaken om zijn schouders en speelt priester. Valeria naast hem met de servetringen op een kussen. Het zijn kinderen als miniatuurversie van volwassenen die bruiloft spelen.

VALERIO We zijn hier vandaag bijeengekomen om twee bijzondere mensen in de echt te verbinden. Niet in de nep, want dat zou gek zijn, maar in de echt als man en vrouw.

VALERIA *tegen Valerio* Is dit wel helemaal rechtsgeldig?

VALERIO *tegen Valeria* Jazeker. Ik ben op een blauwe dinsdag nog eens priester geweest.

VALERIA *tegen Valerio* Priester?

VALERIO *tegen Valeria* Ja joh, met mijters en rokken en de hele reutemeteut.

VALERIA *voor zichzelf* Halleluja peperkoek...

VALERIO Een man en vrouw die, zonder ook maar iets van elkaar te weten, hebben besloten hun leven met elkaar te delen en hun harten te laten versmelten.

LENA Oh echt superromantisch.
VALERIO En beter ook, om niets te weten, met kennis komt verveling en na verveling volgt de dood.
LEO Nou, dat kan ook wel wat gezelliger.
LENA Ja, doe eens wat vrolijker.
VALERIO Goed goed. Vrolijk. Ja. Wij zijn hier om twee mensen voor altijd met elkaar te verbinden. Voor altijd geven zij hun vrijheid op.
LEO Denk je dat echt?
LENA Laat je niet in de war brengen, dat zal vast meevallen.
VALERIO Het zal vast meevallen! Zolang zij hun wensen en hun dromen durven delen, zijn zij vrij en zullen zij gelukkig zijn.
LENA Dat is beter.
LEO Gelukkig maar.
VALERIO En zolang zij maar goed afspreken wie de was doet en wie de strijk, wie het stof zuigt en wie de planten water geeft, is alles peperkoek en spiegelei.
LEO/LENA *tegelijk* Dat doe jij.
LEO Nou ja...
LENA Daar hebben we het nog wel over.
VALERIO Laat elke dag een verrassing zijn en **word** nimmernooit een robot die altijd weer hetzelfde doet, in de saaie sleur die het huwelijk kan zijn.
LEO Pfff, het klinkt wel als een klusje hè...
LENA Ik snap ergens ook wel waarom mijn ouders niet meer bij elkaar zijn...
VALERIO Leef op de verwondering, niet op de

verwachting. Wees elke ochtend nieuwsgierig en wordt nooit voorspelbaar!
LENA Wel vermoeiend, denk je niet...
LEO Ik weet het allemaal even niet zo zeker...
VALERIO Beloven jullie net zoveel van elkaar te houden als de eerste keer dat jullie elkaar zagen?
LEO Ja, nou ja, kan je zoiets beloven?
LENA We kunnen het proberen?
VALERIO Beloven jullie elkaar gelukkig te maken?
LENA Dat zijn ook van die grote woorden hè?
LEO Alle woorden boven de twee lettergrepen vind ik al snel beladen, ja.
VALERIO Neem jij, Leo, deze vrouw, Lena, tot je wettige echtgenote?
LEO Lena? Maar... ben jij...
VALERIO Neem jij, Lena, deze man, Leo, tot je wettige echtgenoot?
LENA Leo? Maar... ben jij...
VALERIO Dan verklaar ik, de heilige Valerio, gepokt en gemazeld in de zwendelarij, deze twee, Leo en Lena, tot...
LEO/LENA Wacht!
Rosetta, die zich verborgen heeft gehouden, springt tevoorschijn.
VALERIO Ah!
ROSETTA Hahahahahaha! Jullie hebben verloren! Verloren!
VALERIO Ik schrik me iedere keer weer een dubbele liesbreuk van dat wicht.
VALERIA Ik snap het niet. Is dit Leo?
LEO Ben jij Lena?

ROSETTA Alles waar jullie voor weggelopen zijn vliegt zo whoeps nu je gezicht in! Zijn jullie nu ongelukkig? Ja hè! Ja hè!

LENA Dus ik ben gevluht omdat ik met jou moest trouwen...

LEO En ik omdat ik met jou moest trouwen.

LENA En nu staan we hier...

LEO En doen we toch bijna wat onze ouders willen...

ROSETTA Ja! Ja! Of je trouwt met elkaar en dan doe je toch nog wat jullie moesten doen van pappie en mammie en zijn jullie voor niks gevluht en zijn jullie geen steek opgeschoteld! Of jullie trouwen niet met elkaar maar houden vast aan jezelf en dan verliezen jullie ook! Jullie kunnen niet winnen. Jullie kunnen niet winnen! Deze ronde is voor Rosettaatje!

LEO Maar dat is verschrikkelijk...

LENA Maar dat is geweldig!

ROSETTA Geweldig? Neenee... niet geweldig...

LENA Luister, lieve Leo, we hebben alle tijd en alle vrijheid. Nu kunnen we elkaar leren kennen. Stel je voor, we waren bijna getrouwd, zonder dat we elkaars naam ook maar kenden!

LEO Dus we hoeven niet te trouwen?

LENA Niet tegen onze zin. Niet veel te vroeg. Wij hoeven niet in de val te trappen waarin onze ouders zijn getrapt.

LEO We kiezen ons eigen leven? Ons eigen werk? Onze eigen toekomst?

LENA En ons eigen huwelijk.

LEO Gedurfd concept... En de liefde dan?

LENA De liefde laat zich niet vangen in een

ring. Net zoals je niet hoeft te vluchten voor je vrijheid. Die zit van binnen in je.

VALERIA D'r zit opeens verstand in.

VALERIO Verstand, bah, dat houd je alleen maar tegen.

LEO We bepalen zelf welk pad we lopen...

LENA En dat mag zo kronkelig zijn als we zelf willen.

LEO Maar nu hoef ik even geen stap meer te zetten. Wil je mijn kamer zien?

LENA Ja, die wil ik wel zien.

Leo en Lena af.

VALERIA De deur wel open laten hè...

ROSETTA Wat gebeurt er nou, ik versnap het niet, hebben ze nou nog verloren?

VALERIO Die zijn uit het spel gestapt.

ROSETTA Maar dat is niet eerlijk!

VALERIO Niet eerlijk. Wel vrolijk! Ieder huwelijk dat ons bespaard blijft juich ik toe!

VALERIA Je was ze zelf aan het trouwen...

VALERIO Dat was toch geen seconde rechtsgeldig geweest.

VALERIA Jij... jij... jij werkt je altijd in de nesten, niet?

VALERIO Dat is spannend, broccolipopje van me, dat houdt het leven in beweging. Jij moet eens leren los te laten.

VALERIA Ik krijg er de rillingen van.

VALERIO Oh. Dat is niet goed.

VALERIA Jawel. Ja. Volgens mij wel. Volgens mij zijn dit goede rillingen. Warme rillingen.

VALERIO Warme rillingen.

VALERIA Als ik los laat, zal ik dan niet vallen?

VALERIO Vallen? Nee joh, dan ga je vliegen!

VALERIA Vliegen?

VALERIO Het enige wat je moet voorkomen is dat je neerkomt. Zolang je niet neer komt, zal je blijven vliegen. Laat los, Valeria, vlieg een eindje met me mee. Dan zien we wel waar we neerkomen.

VALERIA Vliegen?

VALERIO Vliegen.

Valerio en Valeria af.

ROSETTA Hè? Maar wat? Wacht! Wat? Niet eerlijk! Nooit krijgt Rosetta wat ze wil! De wereld is veels te gemeen voor een meisje zoals ikke! En zij zeker wel, alles en allemaal, alle geluk, alle brokjes en stukjes, dat er niks meer over is voor ik.

En zij weten niet eens wat liefde is! Ik weet dat, ikkekik! Zij snappen er geen sikkemoer van. Wat ik voel is veel echter. Wat ik voel schuurt tegen de ribben, ik voel het in mijn buikpijn, ik voel de echte liefde! Leo die heeft veel te weinig au voor Lena. En Lena ook veel te weinig au terug. En ik? Ik lijd. Jaja. Ik lijd en ik lijd. Dus Leo komt vanzelf tot inkeer, als hij besnapt dat echte liefde lijden is. Dus ik wacht. Ik wacht. Ik sla de klokken kapot en scheur de scheurkalenders stuk, de tijd bestaat niet meer en ik niet in de tijd, tot Leo terug is, terug bij mij.

DE LIEFKOZINGEN VAN ROSETTA

Bijlage

ROSETTA Ik heb gewoon teveel lieve woordjes
in m'n kopje, dan past er niks van anders
weten verder in. Luister maar...

aaiebolleke van me
aanbaklaagje van me
aardbeibijtertje van me
aardvarkentje van me
apekooltje van me
appelschapekoppie van me
baguettepierrotje van me
ballenbakje van me
bastognekoekje van me
belhamelaflipflopje van me
beroerseltje van me
bijenbuzzje van me
bilateraaltje van me
bloesemkeeltje van me
bombariehommeltje van me
bosbessentoetje van me
braamkozijntje van me
broodkruimeltje van me
caligulammetje van me
caramelsnoepje van me
casablancaramamboeli van me e
centre pompidoutje van me
champagnewangetje van me
chocoprinsje van me
citroenasappeltje van me
cointreau-la-la-di-daasje van me
computervirusje van me
conquistadorettekettje van me

liefdesnestje van me
liefje van me
liefkoosabrikoosje van me
lieflala van me
lieverd van me
likkebaardje van me
lolliepoepje van me
lui paardje van me
marsepeinepipedum van me
meisjesbijtertje van me
mekkerlammetje van me
minimolletje van me
misantrophilejakje van me
misschiennaasappeltje van me
mon chou-ke-loe-kie van me
monsterplopje van me
morieltje van me
mosterdsausje van me
muizenisje van me
muskieteriedeltje van me
muskusosseworstje van me
mussekusje van me
mussolinoleumpje van me
nectarineblubbertje van me
nectarspettertje van me
neusappeltje van me
obi wan kenobiggetje van me
ogenblikje van me
oliebolleboosje van me
olienotebroodboompje van me
ollekebolleke van me
oogrobijntje van me
oorlelletje van me

ozewiezewozewiezewallakristalletje van me
palmkonijntje van me
pannelapje van me
paradijskanarietje van me
paranimfje van me
parelmoereboutje van me
pareltandje van me
pastinakepasteitje van me
peperknietjes van me
pepermuntkuchje van me
perenvachtje van me
petit tom pouce pi dom van me
pinkeltje van me
pizzapolletje van me
plopsel van me
pluisnaveltje van me
poezensoesje van me
poffertje van me
pollepelletje van me
polyamoriedeltje van me
randverschijnseltje van me
rapegaartje van me
ravelijntje van me
regendropje van me
rood mascarpootje van me
sakkerlootje van me
sanseveriaantje van me
sappeldeflapje van me
sappelpapje van me
schetterknettertje van me
schüttelfabeltje van me
sikkepitje van me
skunkedoedel van me

snaterpoepje van me
snoezel van me
snoezelipje van me
snoezelpoes van me
snuffeljuweeltje van me
snuitkevertje van me
snurkeflutsje van me
sokkenpopje van me
spatelbloebje van me
stroopsiroopje van me
suikerkontje van me
terpetijntje van me
theezakje van me
tijdvretertje van me
tjigertongetje van me
toverstafje van me
traumdeutertje van me
trosanjerknopje van me
twijfelzaadje van me
vanillescheetje van me
veiligheidsspeldje van me
vergeet-me-nietje van me
verlangspeelplaatje van me
vierkantsworteltaartje van me
vingerplantje van me
violenvelletje van me
vlinderwimpertje van me
vogelbekstiertje van me
vossesnuitje van me
vrijheidsbeeldje van me
vrijplaatsje van me
vuurlipje van me
wapperlampje van me

watteflappertje van me
wolletje van me
wolvekuitje van me
zalmneusje van me
zoefzoefzoentje van me
zomersproetje van me
zonnegiecheltje van me
zuivelboertje van me
zussemeezootje van me
zwaneflapje van me
zwukkerdulletje van me

geloof je nu dan dat ik van je hou...

Leo en Lena werd geschreven in opdracht van het Nationale Toneel voor NTjong, 2014. De voorstelling ging in première op ... september 2014 in theater ... Den Haag

Spel: Anneke Sluifers, Eva Zwart, Kaatje Kooij, Bram van der Kelen en Mattias van de Vijver

Regie: Noël Fischer
Dramaturgie: Martine Manten

www.ntjong.nl

Jibbe Willems (1977, Arnhem) is in 2003 als theatermaker afgestudeerd aan de Toneelacademie Maastricht en sindsdien werkzaam als acteur, regisseur en toneelschrijver. Als toneelschrijver werkte hij onder andere voor het Nationale Toneel, Frascati, Oostpool, De Utrechtse Spelen, De Toneelschuur, Toneelgroep Maastricht, Het Syndicaat, Theater Bellevue en Het Zuidelijk Toneel. Zijn werk is vertaald en opgevoerd in Rusland, Brazilië, Zuid-Afrika, Duitsland, Spanje, Suriname en zelfs België. Iedere maand is hij te zien in de satirische theatershow *De Orde van de Dag*. Jibbe Willems treedt ook op als dichter.

www.jibbewillems.nl

Toneelwerk

Leo en Lena* – 2014
The Truth About Kate* – 2014
En Hier Is Lijf – 2014
Naar de Hemel Wijzen* – 2013
Conversations with my Mother – 2013
Gluren – 2013
Het Water en de Wees – 2013
Kid Dynamite – 2013
Tussentijd – 2013
Lachgas – 2012
Kabel – 2012
Raven – 2012

Noem hem Pinokkio – 2012
Vrije val – 2012
De Achtste Dag – 2012
Nachtmis – 2012, 2011, 2010
Mis voor ongelovigen – 2011
Eindland – 2011
Oscar en zijn moeder – 2011
Iets om van te huilen – 2011
Een goed mens – 2011
Verzet in vreedestijd – 2010
Te koop: schrijver – 2010
Barry – 2010
Texel/Texas – 2010
MAC – 2009
JE KAN JE NIET VERSTOPPEN DOOR JE OGEN
DICHT TE DOEN – 2008
Schrikkeluur – 2008
De negende cirkel – 2008
Pop – 2008
Taxi – 2008
Antigone – 2008
Apocalypso – 2008
Tekst en eten – 2008
Scharrel – 2008
De Rattenvangster – 2007
TestosterTony – 2007
Roest – 2007
Zee van gras – 2007
Lola – 2007
Terrorisme voor beginners – 2006
Route du Soleil – 2006
Galaxica – 2005

Teksten met* verschenen eerder in de reeks van
De Nieuwe Toneelbibliotheek (# 167 en 207)

- # 232 Jibbe Willems
Leo en Lea
- # 231 N.N.
Karel ende Elegast (zonder annotaties)
- # 230 Rik van den Bos
Een geschenk uit de Hemel
- # 229 Tomer Pawlicki
Dank zij de oorlog
- # 228 Eli Asser
Aan de vooravond
- # 227 Arthur Schnitzler (vertaling Tim Teunissen, Merel Baldé)
Schuinsmarcheerders
- # 226 Franz Kafka (vertaling, bewerking Jona Hoek)
Het Slot
- # 225 Karst Woudstra
Een zwarte Pool
- # 224 Marijn de Langen
Gesprekken met Makers: Het is ? It is
- # 223 Lineke Rijxman, Willem de Wolf
Vermogen
- # 222 Tine van Aerschot
We are not afraid of the dark
- # 221 Wanda Reisel
Dames van de Beethovenstraat
- # 220 Wanda Reisel
De vliegenier
- # 219 Laura van Dolron
Iemand moet het doen
- # 218 Magne van den Berg
Vijf sec. erin eruit
- # 217 Tjeerd Bischoff
Mansholt
- # 216 Koos Terpstra
De Troje Trilogie
- # 215 Rob de Graaf
Botox Angels
- # 214 Joachim Robbrecht
Crashtest II Ibsen: Volksvijand
- # 213 Lodewijk de Boer
The Family (3+4)
- # 212 Lodewijk de Boer
The Family (1+2)
- # 211 Katja Dreyer
Kroniek
- # 210 Martijn de Rijk
De eerste vrouw
- # 209 Frans Strijards
Toeval. Voorval.
- # 208 Peer Wittenbols
Koud Vuur!
- # 207 Jibbe Willems
The truth about Kate
- # 206 Pieter De Buysser
Landschap met springwegen
- # 205 Pauline Mol
Ifigenia koningskind
- # 204 Enver Huscic
Bloedzone
- # 203 Guus Baas, Peter de Baan
De juffrouw van de Czaar Peterstraat
- # 202 William Shakespeare (vertaling Frank Albers)
De Storm
- # 201 Stijn Devillé
Angst
- # 200 Gerben Hellinga
Kees de Jongen (toneelbewerking)
- # 199 Tine Van Aerschot
A Partial Exposure of a Half Decent Elephant
- # 198 Michiel Lieuwma
Trek
- # 197 Adriaan Van Aken
Polaroids @ Happy Endings
- # 196 Bas Kölher/Boukje Schweigman
Tussen
- # 195 Hans Aarsman
Niemand kan het – Iedereen kan het

Kijk voor een volledig overzicht op:

www.denieuwetoneelbibliotheek.nl

De Nieuwe Toneelbibliotheek geeft sinds 2009 toneelteksten, vertalingen en secundair werk uit. De bibliotheek groeit gestaag. De zakboekjes zijn te koop op de website, in boekwinkels, in theaters en uit een boekjesautomaat, maar goedkoper nog via een *abonnement*.

Een abonnement is te bestellen op:

www.denieuwetoneelbibliotheek.nl